

ת"פ 66911/06/20 - מדינת ישראל נגד יוסף אמסלם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66911-06-20 מדינת ישראל נ' אמסלם

ת"פ 44528-10-18 מדינת ישראל נ' אמסלם

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	יוסף אמסלם

ב"כ המאשימה: עו"ד אלונה דרורי

ב"כ הנאשם: עו"ד טליה יהודה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות מתן רשות לנהוג ברכב למי שאין לו רישיון נהיגה, הפרעה לשוטט ואיומים.

ביום 14.4.19 בשעה 22:45 נהג אחיו הצעיר של הנאשם, שהיה כבן 17 באותה עת, בקטנוע השייך לנאשם, ללא רישיון נהיגה ברחובות בית-שמש. מתנדבי משטרה שעברו עם ניידת במקום הבחינו בו והוא נראה להם צעיר מאד, לכן ביקשו ממנו לעצור ולהציג תעודת זהות ורישיון נהיגה. האח הציג למתנדב את תעודת הזהות של הנאשם משל הייתה תעודת הזהות שלו. בשלב זה הגיע הנאשם למקום, לקח מאחיו את הקסדה, הוציא את המפתחות ממג ההנעה של הקטנוע ואמר למתנדב: **"מה אתה רוצה ממנו? אני נהגתי"**. בהמשך כשביצע המתנדב בדיקת נשיפון לאחיו של הנאשם, ניסה הנאשם להפריע לבדיקה ואף דחף מתנדב נוסף, אשר ביקש מהנאשם מספר פעמים להתרחק ולא להפריע. הנאשם המשיך לדחוף אותו ולאיים: **"מי אתה שתתעסק עם אח שלי? אני אסגור איתך חשבון"**, וכן אמר שינקום בו. הנאשם המשיך לדחוף את המתנדב בניסיון להתקרב אל אחיו, אך המתנדב הדף את הנאשם לאחור. כששמע הנאשם את המתנדב מבקש סיוע באמצעות מכשיר הקשר, נמלט מהמקום באמצעות אופניו (להלן: **"התיק העיקרי"**).

2. הנאשם צירף את ת"פ 44528-10-18 של בית משפט השלום בירושלים והורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת היזק לרכוש במזיד.

בליל ה- 12.4.18 בשעה 01:00 לערך נהג בדר ג'ילאני בקו אוטובוס 419 בעיר בית-שמש, פגע עם האוטובוס באופנוע שעליו רכב הנאשם וגרם לו נזק. הנאשם חסם את נתיב הנסיעה של האוטובוס עם האופנוע וירד ממנו. הנאשם וחבריו דרשו מהמתלונן לפתוח את דלתות האוטובוס והוא סירב. הנאשם הוריד את הקסדה מראשו, חבט באמצעותה בשמשה הקדמית של האוטובוס וגרם לסדק בשמשה (להלן: **"התיק המצורף"**).

עמוד 1

3. הצדדים הציגו הסדר דינו שלפיו כתב האישום בתיק העיקרי תוקן, הנאשם הודה וצירף את התיק המצורף. לא נערכו הסכמות לעניין העונש.

4. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 19.10.20 תסקיר שירות המבחן במסגרת התיק המצורף, ולאחר צירוף התיקים, הוגשו עוד שלושה תסקירים בתיק העיקרי.

מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 22, נשוי ואב לפעוטה, גר עם אשתו ובתם בבית הוריו בבית- שמש ועובד כעצמאי בתור ספר. הנאשם תיאר קשר טוב עם הוריו ואחיו.

הנאשם נולד בארצות הברית ועלה ארצה עם בני משפחתו כשהיה כבן 10. הוא השתלב במוסדות לימוד בעלי אופי חרדי-לאומי, אך הוריו הוציאו אותו ממסגרת הלימודים בכתה ז' עקב רצונם להרחיקו מחברה שנראתה להם בעייתית והוא היה שנתיים בבית, ללא מסגרת, ולעיתים התלווה לאביו בעבודתו כנגר. בגיל 14 חבר הנאשם לחברה שולית, שאלה נחשף באזור מגוריו, החל לעשן ולהשתמש בסמים ובאלכוהול. תחילה עשה הנאשם שימוש בסמים באופן אקראי, אך עם חלוף הזמן הפך השימוש להתמכרותי ולמרכז חייו. בהמשך שולב הנאשם במסגרת לימודית תורנית, שם למד כשנתיים, אך גם במסגרת זו התרועע עם חברה שהיתה לה השפעה שלילית על התנהגותו. הנאשם השלים 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות.

כשהיה בן 19 נישא הנאשם לאשתו, שאותה הכיר במסגרת החבורה שאלה השתייך. בעבר עבד בפיצרייה וכיום עובד, כאמור, כספר.

לדברי הנאשם, מזה כשנתיים הוא אינו צורך סמים ואלכוהול, והוא שלל נזקקות טיפולית בהקשר זה. הנאשם הוזמן למסור בדיקה לאיתור שרידי סם במסגרת החקירה שנערכה בתיק המצורף, אך לא הגיע אליה.

הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחס לעבירה בתיק המצורף, הנאשם התקשה תחילה לראות את התנהלותו הבעייתית במלואה וקיבל אחריות חלקית על מעשיו, כאשר עיקר הדגש מבחינתו היה על הנזק שגרם נהג האוטובוס לאופנוע החדש שלו. הנאשם מצר על מעשיו בעיקר בשל השלכותיהם עליו, והתקשה לעמוד לעומק על חומרת המעשים והפסול שבהתנהלותו.

גם ביחס לתיק העיקרי קיבל הנאשם אחריות חלקית בלבד, הוסיף כי הוא מבין בדיעבד שהתנהל באופן בעייתי, הביע חרטה על מעשיו, אך גם ביחס לעבירות אלה ניכר כי הוא מתקשה לעמוד לעומק על חומרת מעשיו והפסול באופן התנהלותו, ומתקשה לקבל עליהן אחריות מלאה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, אשר לאורך השנים לא קיבל מענה הולם לצרכיו הרגשיים ולא זכה לתמיכה מיטיבה מהוריו או ממסגרות הלימוד שאלהן השתייך, מצא פורקן לדחפיו ולשעמום שבו היה שרוי, באמצעות התחברות לחברה שולית, צריכת חומרים משני תודעה ומעורבות פלילית. עוד התרשם השירות, כי דפוסי אישיותו של הנאשם אינם בשלים, הוא מתקשה לבחון חלופות להתנהלותו בעת שהוא שרוי בסערת רגשות וכעס, כי ברקע לביצוע העבירות עומדת התנהלות משולחת רסן במצבי דחק, נטייה לפעול באימפולסיביות וללא אבחנה או חשיבות לגבולות המותר והאסור, וכי הוא בעל נטייה להביע עמדה קורבנית המשליכה חלק מהאחריות למעשיו על האחר.

תחילה שלל הנאשם נזקקות טיפוליות ושירות המבחן נמנע מהמלצה בעניין זה, אך עם התקדמות ההליכים, הסכים

הנאשם לשתף פעולה עם טיפול ושירות המבחן המליץ על טיפול, מתוך ראיית גורמי הסיכוי לשיקום, ובהם מערכת היחסים הזוגית היציבה שמנהל, תפקודו האחראי כאב, כמפרנס וכבן זוג.

שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה מפעם לפעם כדי לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול, ואולם עד לתסקיר האחרון שהוגש ביום 24.2.22, הנאשם טרם שולב בטיפול, בעיקר מסיבות הקשורות ברשימת המתנה ארוכה והתפרצות של גל קורונה. עם זאת, בתקופה זו הנאשם נפגש לשיחת היכרות עם מנחת הקבוצה לטיפול בכעסים, והמשיך בקשר עם שירות המבחן. במסגרת זאת הנאשם הביע חרטה מילולית, גם אם ראשונית על מעשיו, ציין כי למד את הלקח ואת ההשלכות העשויות להיגרם לו באופן אישי בשל התנהגותו וביטא שאיפה לניהול אורח חיים מתפקד ותקין ללא מעורבות בפלילים.

בתקופה זו הנאשם אף זמן לבדיקה נוספת לאיתור שרידי סם, אך הוא לא הגיע אליה וטען בפני שירות המבחן כי נמצא בתהליכים להוצאת רישיון לשימוש בקנאביס רפואי בעקבות חרדות. שירות המבחן ציין כי במהלך תקופת הדחייה היה הנאשם בקשר עם השירות, לרוב ביוזמתו, אגב גיבוש תכנית שירות לתועלת הציבור במסגרת תיק תעבורה שעליו הוא נשפט.

על רקע האמור התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נמצא בתהליך חיובי של התבגרות, בין היתר לוקח אחריות ושליטה על הנעשה בחייו ומשקיע מאמצים בשיקומם, וכי ניתן לסיים את ההליכים בעניינו של הנאשם בהמלצה שתחזק את התהליך החיובי שבו הוא מצוי. הומלץ לגזור על הנאשם 200 שעות שירות לתועלת הציבור שאותם ירצה בתוך פרק זמן של שנתיים, שכן עליו לסיים קודם לכן את ריצוי עונש השירות לתועלת הציבור שנגזר עליו בתיק התעבורה. עוד הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, שבמהלכה ישולב הנאשם בקבוצת שליטה בכעסים ויערכו לו בדיקות לאיתור שרידי סמים.

5. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עונש הולם נפרדים ביחס לכל אחד מהתיקים.

ביחס לתיק העיקרי ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל. ביחס לתיק המצורף ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש אחד בגין שני התיקים: חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פסילה ממושכת בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ופסילה מותנית, המבטאים את הרף התחתון של מתחמי העונש ההולם.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם, את הנזקים שעלולים היו להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, ואת מאפייניו האישיותיים של הנאשם, ובכלל זה קושי בוויסות דחפים והצבת גבולות. המאשימה טענה, כי חרף המוטיבציה שהביע הנאשם להשתלב בטיפול, בפועל הוא טרם שולב בטיפול ואין לדעת כיצד זה יעלה, ועל כן אין מקום לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

6. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן והדגישה את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, את התיקונים שנערכו בכתבי האישום ואת העובדה שבתיק העיקרי הנאשם לא הורשע בעבירת תקיפה.

נטען כי מאז הגשת התסקיר האחרון, הנאשם כבר החל השתתפותו בקבוצה הטיפולית של שירות המבחן ונכח במספר מפגשים. עוד נטען כי ניכר מתוך הדברים, שפניו של הנאשם לשינוי שהוא מבקש לערוך בחייו, אשר קיבל ביטוי גם בתפקודו התעסוקתי והאחריות שמגלה לתא המשפחתי שהקים.

ב"כ הנאשם טענה טענות שונות ביחס לנסיבות שבהן בוצעו העבירות, ואולם טענות אלה נשקלו רק ככל שהן עלו בקנה אחד עם העובדות שפורטו בכתבי האישום המתוקנים.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מתחרט על מעשיו כי ערך שינוי גדול מאד בחייו- הוא התחתן ונולדה לו ילדה, חייו אינם כפי שהיו פעם, וחשוב לו לעשות שינוי.

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם הורשע בשני כתבי אישום נפרדים בעבירות שונות זו מזו המתייחסות לשני אירועים נפרדים, אשר שנה תמימה מפרידה ביניהם. אמנם כל העבירות שביצע הנאשם הן תולדה של הקושי שלו לווסת את דחפיו ולמשול ברוחו, כולן מבטאת התנהגות בריונית שבמהלכה ראה הנאשם בעיקר את עצמו והתקשה להבחין בפגיעה שפוגע באחר, אך בשים לב לפער הזמנים בין האירועים, השוני בנפגעי העבירה והשוני בעבירות עצמן, אני סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מכתבי האישום.

התיק העיקרי

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בתיק העיקרי הם שלום הציבור וביטחון, הגנה על שלמות גופם של משתמשי הדרך באמצעות מניעה ממי שלא קיבל הכשרה מתאימה מלעשות שימוש בכלי רכב, שהם כלי מסוכן מטבעו.

בנוסף, עבירת ההפרעה לשוטר נועדה להבטיח את אפשרותם של השוטרים לבצע את תפקידם בשירות הציבור ללא הפרעה, ועבירת האיומים נועדה להגן גם על שלווה הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם.

10. בית המשפט בוחן את נסיבות ביצוע העבירות על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן בלבד. לפיכך, לא אוכל לקבל את טענות ההגנה המוסיפות על העובדות המוסכמות, שלפיהן במועד ביצוע העבירה, אחיו של הנאשם כבר עבר את מבחן הרישוי אך טרם קיבל רישיון, וכן לא אוכל לקבל את הטענות הסותרות את האמור בכתב האישום המתוקן, שלפיהן הנהיגה של האח בקטנוע נעשתה רק לצורך הכנסתו מן הכביש אל החניה. בכתב האישום המתוקן מתוארת נסיעה בשני רחובות בעיר בית שמש, כאשר מובן כי ככל שהנסיעה היתה ארוכה יותר, כך גדלה הסכנה שנשקפה לציבור מהנהיגה של האח בקטנוע ללא רישיון. עם זאת נתתי דעתי לעובדה כי העבירות נעברו בשעת לילה מאוחרת, יחסית, 22:45, שבה, לרוב, התנועה בכבישי העיר דלילה יותר.

11. העבירות שביצע הנאשם לא תוכננו מראש, והן היו תולדה של הנסיבות שבהן נתפס אחיו כשהוא נוהג בקטנוע ללא רישיון, על רקע ניסיונותיו של הנאשם לחלץ את האח מהסתבכותו, ובשל כך שהנאשם התקשה למשול ברוחו ולכבוש את זעמו כלפי השוטרים. עם זאת, מדובר בעימות עם שוטרים שדרש תעוזה רבה, ובמהלכו הנאשם הפגין נחישות שדרדרה את השיח לתוקפני ומאיים, זאת חרף ניסיונותיהם של השוטרים להרחיק את הנאשם. האלימות שבה נהג הנאשם כלפי השוטרים הייתה גם מילולית וגם פיזית, אך נתתי דעתי לכך שבגין מעשים אלה הנאשם לא הואשם ולא הורשע בעבירת תקיפה, כי אם בעבירות איומים והפרעה לשוטרי בלבד.

בהקשר זה ראוי לציין כי מדובר בשוטרים מתנדבים, ויש יסוד להניח כי איומי הנאשם על אחד מהם "לסגור איתו חשבון" ו"לנקום בו", על רקע התנהלותו התוקפנית ומשולחת הרסן של הנאשם, ודאי ערערו את בטחונו האישי.

12. בסופו של יום, למרבה המזל, איש לא נפגע כתוצאה מנהיגותו של אחיו של הנאשם בקטנוע, וגם השוטרים שאכפו עבירה זו הצליחו להשלים את משימתם כאשר הנאשם ברח מן המקום, כששמע אחד מהם מזעיק תגבורת.

13. עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בגין מעשים דומים רחב, החל ממאסר מותנה ועד לעונשי מאסר בפועל. ראו למשל ת"פ (פ"ת) 3709901-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד** (פורסם בנבו 30.1.14) והפסיקה הענפה הנזכרת שם; ת"פ 25274-01-20 **מדינת ישראל נ' מחיסן ואח'** (פורסם בנבו 17.6.20); רע"פ 4559/19 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 10.7.19); רע"פ 7565/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.12.20).

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב למספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

בהתאם להוראות סעיף 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], לצד עבירת התעבורה שביצע הנאשם, נקבע עונש פסילה מזערי בן שלושה חודשים.

התיק המצורף

15. הערך המוגן באמצעות עבירת ההיזק לרכוש הוא שמירה והגנה על רכושו של אדם.

16. גם במקרה זה העבירה לא תוכננה מראש על ידי הנאשם, והתנהלותו הייתה תולדה של הזעם כלפי נהג האוטובוס שסירב לפתוח את דלתות האוטובוס לאחר שגרם נזק לקטנוע של הנאשם.

17. מעשה אלימות שמבוצע באמצעות קסדת אופנוע עלול לגרום לחבלת גוף קשה. למרבה המזל, במקרה דנן האירוע הסתיים בנזק לרכוש בלבד, אך נקל לתאר את האימה שוודאי אחזה בנהג האוטובוס לנוכח פרץ האלימות של הנאשם.

18. סכסוכים בין נהגים בכביש בשל עניינים של מה אינם עניין נדיר, ולא פעם גולשים אלה למעשי אלימות ולפגיעה

בגוף וברכוש. לפיכך יש לשקול גם את הצורך להרתיע את הציבור מפני שימוש באלימות, הן ביחס לגוף, הן ביחס לרכוש, בפרט בסכסוכים מסוג זה.

19. מתחם העונש ההולם אירוע זה הוא בין מאסר מותנה ופיצוי למאסר קצר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

העונש המתאים לנאשם

20. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו, שהיה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי. עם זאת, קשה לומר כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו. הגם שלאורך הקשר עם שירות המבחן חלה התמתנות מסוימת בעמדותיו של הנאשם וישנה הכרה ראשונית מצדו בפסול שבמעשים ובאחריותו להם, בסופו של יום הוא תופש את מעשיו מתוך עמדה קורבנית, הרואה בעיקר את המחירים שהוא משלם על מעשיו והוא מתקשה לראות את הפגיעה באחר.

21. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי, ואת העובדה כי ביצע את העבירות בשני התיקים בגיל צעיר מאד. את העבירה בתיק המצורף ביצע הנאשם כשהיה בן 18 וחודשיים. את העבירה בתיק העיקרי ביצע כשהיה בן 19 וחודשיים. על פי התרשמות שירות המבחן, גם בעת עריכת התסקיר, דפוסיו האישיותיים היו לא מגובשים, ויש להניח כי דפוסים אלה הקשו עליו להתנהל בצורה שקולה וכי היתה להם תרומה לביצוע העבירות.

22. על אף האמור, לא ניתן להתעלם מעברו התעבורתי של הנאשם, אשר חרף גילו הצעיר כבר הספיק לצבור לחובתו שמונה הרשעות קודמות, לרבות בעבירות חמורות ומסוכנות ובהן עבירות מהירות, נהיגה על מדרכה, שימוש בטלפון בזמן נהיגה, ולפני חודשים ספורים הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוצא לסוג הרישיון) ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או סמים.

23. הנאשם הסכים ליטול חלק בטיפול מטעם שירות המבחן, וחרף הדחיות בשמיעת הטיעונים לעונש, הוא לא החל בטיפול אלא רק לאחר שהוגש התסקיר האחרון. עיתוי תחילת הטיפול נבע, אמנם, מסיבות שאין תלויות בנאשם, ואף על פי כן, לא ניתן להתייחס אל הטיפול כאל כזה המצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בהקשר זה יש לזכור את התנגדותו הראשונית של הנאשם להשתלב בטיפול, חוסר שיתוף הפעולה שלו עם הניסיונות לערוך בדיקות לאיתור שרידי סם, וחוסר הוודאות שקיים עד היום בנוגע לשאלת השימוש שלו בסמים.

הגם שהנאשם מבטא רצון לקיום אורח חיים נורמטיבי, לא ניתן להעריך בשלב זה האם כוונות אלה יקבלו ביטוי מעשי לאורך זמן, ועל כן יש לשקול את תחילתו של הטיפול כנסיבה מקלה בתוך מתחם העונש ההולם.

24. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונשים המצויים בתחתית מתחמי העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 350 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתכנית שקבע שירות המבחן, שיבוצעו בתוך 18 חודשי מיום מתן גזר הדין.
- ב. צו מבחן למשך שנה מהיום.
- ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.
- ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו או עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
- ה. פיצוי לחברת האוטובוסים שהנאשם גרם לה נזק בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.22. המאשימה תעביר את שמה ומספר הח"פ של החברה למזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.22.
- ו. קנס בסך 1,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 3.7.22.
- ז. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים, במצטבר לכל עונש פסילה אחר שמרצה הנאשם.
- הנאשם יפקיד את רישיונו, או הצהרה כי אין לו רישיון נהיגה, במזכירות בית המשפט עד ליום 10.4.22.
25. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 71א(ד) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, אני מורה לשירות המבחן לערוך לנאשם בדיקות לאיתור שרידי סמים מעת לעת, לאורך כל תקופת ריצוי עונש השירות לתועלת הציבור.
26. הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור, והאפשרויות העומדות לפני בית המשפט אם לא יעשה כן.
27. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

28. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, בנוכחות הצדדים.